

BEFOGADÁS AZ OBLÁTUSKÖZÖSSÉGBE

Alapvető célunk

A Szent Márton Főmonostor Oblátusközösségének Szabályzata leírja a monostorhoz való csatlakozás főbb lépéseit, kritériumait. Szükségessé vált egy részletesebb szabályozás elkészítése, amely egyértelműbben, pontosabban határozza meg a csatlakozási folyamat időszakait, az ott elvégzendő feladatokat, felelősségeket.

Alapvető célunk, hogy az oblátushivatás lényegére fókuszáljunk a felkészítés ideje alatt. Legfontosabb feladatunk annak elősegítése, hogy a jelölt el tudja dönteni: valóban *ezt az utat*, a bencés oblátusok útját kívánja-e járni? Hogy *„valóban Istent keresi-e?”* (Regula 58, 7)

Az érdeklődők hívása, kísérése

Legtöbbször közvetlen, személyes kapcsolat révén, míg mások áttételesebb módon, közvetett információk alapján veszik fel a kapcsolatot velünk. Valamennyi oblátus testvérünknek nagy a felelőssége abban, hogy az érdeklődőt hívja, és egyben helyesen tájékoztassa, reális képet mutasson be neki az oblátus életéről, az oblátusközösségről. Nemcsak a pszichés alkalmasságra, hanem az érdeklődő alapvető lelki habitusára is figyelniünk kell. Szeret-e olvasni, elmélkedni, tanulni, csendben lenni, a dolgok mélyén Istent keresni, tehát kedveli-e mindazon dolgokat, amelyek a monasztikus lelkiség lényegéhez tartoznak? (Vö. Lk 10, 38–42; 11,1–13.)

A legjobb módszer a személyes kapcsolatokon keresztül történő meghívás. Merjük finoman hívni azt a személyt, aki alkalmasnak látszik. Különös figyelemmel forduljunk a fiatalabb korosztályok felé! Élnünk kell a közvetett lehetőségekkel is, mutatni kell magunkat a megfelelő fórumokon, ezekre hívjuk fel a figyelmet (pl. honlapunk, leporello, bencés lelkiségű programok, kiadványok, köztük az *Obláció* című lelkiségi lapunk írásai).

„Adjanak melléjük olyan szeniort, aki alkalmas a lelkek megnyerésére és aki kiváló nagy gonddal ügyel rájuk. Nagyon gondosan meg kell vizsgálni, hogy a novícius *valóban Istent keresi-e?*” (Regula 58,6–7)

Első lépésként a preceptornak, a lelki kísérőnek jó kapcsolatot kell építenie az érdeklődővel. A preceptor legyen kérdező, érdeklődő, nyitott. Alkalmazkodjon az érdeklődő vagy jelölt igényeihez. Ha a személyes találkozás nehézségbe ütközne, hasznos a telefonon történő beszélgetés. A preceptor legyen figyelemmel arra, hogy az érdeklődőnek mikor meg-

felelő a találkozás, a beszélgetés. Ezt jó előre tisztázni. Egyre több helyen van számítógép, e-mail lehetőség. Ahol csak lehet, élni kell ezzel, mert számos előnye van, de a személyes találkozást nem helyettesítheti.

A preceptor rendszeresen imádkozzon a rábízottakért.

Hasznosnak látszik, ha a preceptorok egymással is megosztják tapasztalataikat. A további fejlődés érdekében javaslatokat készíthetnek elő, amit meghatározott időben – a dékánokat is bevonva – az oblatu-srektorral megbeszélnek.

Az érdeklődő ne kezdjen járni „csak úgy” a közösségeinkbe, hanem csak akkor, ha a fenti szempontok alapján, az érdeklődővel való beszélgetések során, a dékán és a preceptor ezt jónak találja.

Egy közös lelkigyakorlaton való részvétel lehetőleg előzze meg a dékániába való befogadást, amelyre az oblatu-srektor beleegyezésével kerül sor. Lehetőség van arra, hogy a preceptor segítőt kérjen munkájának támogatására; adott esetben ez a segítő lehetne az érdeklődőt bemutató testvér, ha ebben az érintettek egyetértenek. Az oblatu-srektor (e-mail) címét adják meg az érdeklődőknek, és biztassák őket, hogy mutatkozzanak be az oblatu-sközösség vezetőjének.

Nem kizáró ok, ha az érdeklődő önhibáján kívül nem tudta vagy tudja a keresztény eszményeket teljesíteni (pl. ha a férje/felesége nem kíván egyházi házasságot kötni). Ezeket a problémákat a dékánnak és a preceptor-nak tárja fel, akik ezt kötelesek titokként kezelni, csak az oblatu-srektor-nak beszélhetnek róla.

Az érdeklődőt ne vonjuk be mindennapjaink gyakorlatába. Fontos az érdeklődő helyzetének, ismereteinek tisztázása. Mennyire érett a személyisége, mennyire érett a hite? A felkészítést kinek-kinek a saját szintjéről kell kezdenünk. Úgy látjuk, hogy a hit és a személyiség érettségében el kell jutnunk egy bizonyos fokra ahhoz, hogy elkezdhessük a bencés lelkiségbe való bevezetést. Ezért törekedni kell rá, hogy a preceptor az érdeklődőkkel külön foglalkozzon. Minden érdeklődőnek legfőbb feladata: önmaga alakítása. Legyen „halló szíve”, és szeresse Isten Igéjét.

Három szakasz

Az oblatu-s előtti időben három időszakról beszélhetünk: az érdeklődés, a jelöltség, valamint a noviciátus időszakai. Jelöltségre a betöltött 25. év után, illetve a 62. év elérése előtt lehet jelentkezni. Társadalmi, anyagi, műveltségi és élettani különbségek nem jelenthetnek sem előnyt, sem hátrányt. Jézusnak, a Mesternek tanítványai egymásra alázattal, hittel, megbecsüléssel tekintsenek (vö. *Regula*, 59. fejezet).

Az érdeklődés időszaka

Az oblátusság iránt érdeklődőként tartunk számon valakit mindaddig, amíg felvételi kérelmét be nem jelenti, és azt az oblátusrektor – a dékán és a preceptor véleménye alapján – jóvá nem hagyja (vö. *Szabályzat* 3. pont). Az érdeklődés időszakának felső határa 3 év.

(Komoly egyéni indok esetén max. 5 év az oblátusrektor jóváhagyásával.)

Az érdeklődő beszélgessen el néhány olvasmányról preceptorával. A *Szabályzatot* is alaposan olvassa el.

A jelöltség időszaka

A jelöltség ideje két év. A jelölt bemutatkozása, a jelöltség elkezdése minden esetben nyári lelkigyakorlatunk időpontjához kötődik. Innen kezdődik a jelöltség ideje.

A beöltözés legkorábban a bemutatkozás utáni második nyári lelkigyakorlaton történhet.

A jelöltség időszakának felső határa: 3 év.

A jelöltnek meg kell ismernie a *Regulát*. El kell fogadnia a közösséget és a *Szabályzatot*.

A noviciátus időszaka

A beöltözés és az obláció közötti egy év a noviciátus. Ez az időszak is max. 3 évig hosszabbítható. A novícius keresse a kapcsolatot dékánjával és az oblátusrektorral. Kedvességre és őszinteségre egyaránt törekedjen. Vegyen részt a dékánia és a közösség programjain.

A halasztás kérése

Amennyiben az érdeklődő vagy a jelölt, illetve a novícius kéri státuszának a rendes időn túli meghosszabbítását, ez esetben a preceptorral és a dékánnal beszélje meg a problémákat, illetve közösen határozzák el, hogy a következő évben mit kell tenniük ezek feloldásáért. Javaslatukat beszéljék meg az oblátusrektorral, aki engedélyezheti a meghosszabbítást.

Elutasítás

A jelöltség, a beöltözés és az obláció kérésének elutasítása egyben a közösségtől való eltanácsolást is jelenti. Erre olyan esetben kerülhet sor, amikor a preceptor, a dékán és az oblátusrektor számára egyértelművé válik, hogy az illető (érdeklődő – jelölt – novícius) nem akar vagy nem tud a bencés lelkiség felé haladni, illetve közösségének tagjait is rossz irányba befolyásolja. Másokat akar önmaga helyett megváltoztatni.

Ha ezt már az érdeklődés kezdeti szakaszában felismerhető, el kell tanácsolni, mert ilyenkor még könnyebb az elválás.

A beöltözésre és az oblációra az oblátusrektor csak javasolja a jelöltet, az apát jogában áll az elfogadás. A javaslatot el is utasíthatja.

Lelkigyakorlat

Az érdeklődőknek, a jelölteknek, a novíciusoknak jónak látszik legalább egy lelkigyakorlat megtartása évente. Helyszíneként Attyapusztát, a karmelita lelkigyakorlatos házat választottuk. Ide hívjuk a lelki kísérőket is, hogy a rájuk bízottakkal és egymással is beszélhessenek. (Aki már oblációt tett, azt a nyári lelkigyakorlatra várjuk.) Aki családi vagy egyéb ok miatt nem tud eljönni erre a lelkigyakorlatra, azt az oblátusrektor meghívhatja a nyári lelkigyakorlatra. A lelkigyakorlat önmagunk és társaink, illetve az evangélium és Szent Benedek útjának megismerését szolgálja.

Olvasmányok

A szemlélődő olvasás, a *lectio divina* különleges fontosságú a világban élő oblátusok életében. A Szentírásen kívül elsősorban a Bencés Lelkiségi Füzetekben, illetve Sorozatban megjelent könyveket ajánljuk mindenkinek. Honlapunkon is sok lelakiségi írás olvasható (www.osboblatus.hu).

Érdeklődőknek:

André Louf: *Gyengeség és kegyelem*, Bencés Kiadó, 2006

Anselm Grün – Meinrad Dufner: *Mélyből forrásozó lelakiség*, BLS, 20. 2009 (Ezt a javított kiadást ajánljuk.)

Honlapon is olvasható az *Obláció* című lapunkból:

A lectio divina 2007/2, 52–53.

A keresztény család Szent Benedek Regulájának fényében, 2007/2, 15–19.

Szentírásolvasás és vallomás – a Vigan-féle módszer – 2009/1, 4–6.

Jelölteknek:

André Louf: *Uram, taníts meg minket imádkozni*, Bencés Kiadó, 2008

Anselm Grün: *Megosztottság. A meghasonlástól a teljességre*, BLF, 35.

Mauritius Wilde: *A lelki út. Szent Benedek fejlődése*, BLF 30, 2002

Szent Benedek Regulája (részletek)

Szabályzat (Obláció 2010/1)

Anselm Grün: *A zsolozsma és a belső imádság*, BLF, 2.

Hétköznapi lelkigyakorlata, BLF, 27.

*Az Oblációból: Az obláció mint a Szentháromság ajándéka, 2008/2, 4–7;
Gondolatok a dékániák gyűléséről, 2008/2 8–9.*

Novíciusoknak:

Anselm Grün: Életet fakasztó vezetés, BLS, 38.

Garcia M. Columbás: A Szentírás olvasása, BLS, 45.

Az Oblációból: A közösség, 2009/2, 4–8

Az oblátusrektor gondolatai a lelkigyakorlat kezdetén, 2009/2, 9–15;

Közösen Istent keresni, 2008/1, 27–33.

Szent Benedek (Montecassino)